

dnevnog l ka za uzdignu e ravnih nekog zemljista; *punto di* —, to ka trigometrijska; *far la* —, V. triangolare.

triangularit , f. trokutnost, trounglost.

tri ngolo, m. trokut, trougao; trougaonik; (geom.) tronuglica; (m s.) trouganik; glazbenik koji udara u trougaonik; (mor.) ljestve (skele) za ci enje katarka; trougla zastavica (za davanje znakova); (sp cie di lima) trostrana turpija; — *equilaterale*, *isoscele*, *scaleno*, *rettangolo*, ravnostrani, ravnokraki, raznostrani, pravougaoni trougao; (astr.) — *boreale*, sjeverno jato zvijezda.

tri rio (- ri o - rii), m. (st r.) vojnici tre e linije u rimskoj i latinskoj vojski.

trias, m. (geol.) trijas (peta skupina sekundarnoga tla).

tri ssico (-ci), ag. (geol.) trijaski. || m. (geol.) trijas.

tribbia, f. (agr.) vr enje ( ita); obijanje (lana, konoplja).

tribbiare (*tribbio*, -bi), e **trebbiare**, v. a. e v. n. (agr.) mlatiti, obijati ( ita, lan, konoplje). || v. a. obojiti ru i asto; (il lavoro) svr iti ne o nemarno, nebri ljivo, na dohvati.

tribbiatura, f. V. tribbia.

tribbio (-bi), m. (agr.) mlatilo (za  ito).

tribolamento, m. jed, muka, patnja; bijeda, nevolja; tuga.

tribolare (*tribolo*), v. a.  alostiti, o alostiti; mu iti, moriti, zamoravati neprekidnim napadima. || v. n. trpjeti, podnositi, imati muke, biti  alostan.

tribolato, ag. ucviljen, o alo en; tu an; (med.) bolestan.

tribolazione, f. tribolamento.

tribolo, m. (pianta) glo je, bodljika; (erba nociva in generale) trnje, korov; (st r. mil.) gvo da sa  iljkom koja su se postavljala po putevima da se zaustavi neprijateljska konjica; (fig.) V. tribolamento.

triboloso, ag. pun nevolja i jada.

tribordo, m. (mar.) desna strana broda (gleduju i kljun).

tribr chio e **tribraco** (-chi), m.

(metr.) stopa od tri kratke slovke. **trib **, m. pleme; koljeno.

tribuna, f. govornica, tribuna; galerija, kor; tribuna (za gleda e, novinare, diplomate, glazbare itd.); mjesto u Narodnoj skupštini s kojega govore govornici; mjesto vi e ili manje uvisito, naro ito i opredijeljeno u crkvi ili dvorani; (architt.) sveti e, kapi te, apsida; — *sacra*, propovjedaonica.

tribuire, v. a. (arc.) V. attribuire.

tribunale, m. sud, sudi e, sudnica, sudski dvor; — *amministrativo*, upravni sud; — *circolare*, okru ni sud — *d'appello*, privredni sud, vi i zemaljski sud; — *di commercio*, trgova ki sud; — *di finanza*, dohodarski sud; — *eccezionale*, izuzetni sud; — *in affari di patenti*, patentni sudski dvor; — *industriale*, obrtni sud; — *marittimo*, pomorski sud; *provinciale*, zemaljski sud; *il* — *di penitenza*, *di cosci enza*, isповједаonica; (po t.) *al* — *di Dio*, na Bo jem sudu.

tribunalmente, av. (lett.) kao na kojemu sudu; sudbeno.

tribunalesco, ag. (spreg.) sudi i.

tribunato, m. (st r. rom.) ured i stepen tribuna, tribunat.

tribunesco (-chi) e **tribunizlo** (-zi), ag. (st r.) tribunski.

tribuno, m. (st r. rom.) tribun, magistrat koji je branio prava naroda; (fig.) narodni voda koji ima mnogo sljedbenika; demagog; (st r. franc.) tribun,  lan tribunata (1799).

tributare (*tributo*), v. a. pla ati porez, danak; iskazati po ast, privr zenost, odanost; (lodi) velesigati.

tribut rio (- ri), ag. koji pla a danak; pot injen, zavisan; *fiume* —, rijeka koja utje e u drugu, utoka; *render* —, sku iti pod danak; *sistema* —, porezni sistem. || m. poreska glava.

tributo, m. danak, namet, porez; danak zavisnih dr ava; (fig.) dug; (omaggio) poklon; — *erariale*, dr avni namet; — *colonico*, asol.

tri-car, **tricar**, m. automobil sa tri to ka.